

eller at have Frihed til bestandig at kunne hente nye Kræfter efter sit bedste Skjøn, Føll, der medbringe mindre Erfaring, men ganske vist ofte større Enthusiasme, større Sver og større Arbeidsdygtighed.

Fallesen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet for en kort Bemærkning.

Fallesen: Det meget lærde Medlem for Kjøbenhavn's 8de Valgkreds (C. B. Nimestad) er enten meget uheldig i sin Opfattelse eller i sin Logik. Jeg sagde, at dersom jeg kunde være vis paa, at den Kamp, som den ærede Rigsdagsmand for Holbøll Amts 2den Valgkreds (Tscherning) fører imod det klassiske Studium, dermed kunde være tilende, da vilde jeg, skjøndt nødig, bringe ham Metropolitanstolen som et Sonoffer. Dertil svarer det ærede Medlem, at Naturens Orden vil forhindre det ærede Medlem for Holbøll Amts 2den Valgkreds i at føre denne Kamp igennem, og saa slutter han, at jeg al ligevel skal bringe Sonofferet; men saa behøver jeg jo ikke at gjøre det. Søvrigt vil jeg ønske, at Naturens Orden med Hensyn til det ærede Medlem for Holbøll Amts 2den Valgkreds maa være overordenlig uordentlig, da jeg sætter megen Priis paa at beholde ham meget længe her i Forsamlingen.

C. B. Nimestad: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet for en kort Bemærkning.

C. B. Nimestad: Jeg skal blot bemærke, at det egentlig slet ikke var det, jeg talte om, som det ærede Medlem nævnte; nei, det, som var Hovedgrunden for den ærede Rigsdagsmand og som han idelig og idelig kom tilbage til næst efter en klassisk Undersøgelse af Betydningen af Ordet „klassisk“, det var, at Forslagsstilleren havde sagt, at det ikke var muligt at nøjes med at nedlægge Metropolitanstolen, men

at vi maatte nedlægge alle Skoler, og dette stillede sig saa betydningsfuldt for den ærede Rigsdagsmand, at han ikke kom ind paa selve Sagen, nemlig paa Metropolitanstolens Hensigtsmæssighed eller Ikke = Hensigtsmæssighed. Dette foranledigede mig til at gjøre en Bemærkning for at berolige hans Sind, men jeg seer desværre, at den ikke er bleven modtagen med den Velvilje, hvormed den er bleven fremsat.

Tscherning: Dersom det ærede Medlem kan bevæges til at bringe et Sonoffer derved, at han kommer til Bishøp om, at jeg ikke vil forfølge det klassiske Studium, saa kan han rolig bringe dette Offer; thi jeg har aldrig forfulgt det klassiske Studium. Jeg har blot forfulgt en uheldig Anvendelse af Midler, som skaber det klassiske og alle andre Studier, og saadanne Midler anseer jeg de kongelige Latinstoler for. At jeg ikke er imod det klassiske Studium og ikke er imod Latinstoler, fremgaaer af hvad jeg har udtalt om Nedlæggelse af samtlige Latinstoler; min Mening derom er fortolket for længe siden; det vilde de kunne vide, som erindre Forhandlingerne om Randers Skole. Jeg foreslog dengang at give Bysen Randers et betydeligt Tilskud fra Statens Side, imod at Randers overtog Latinstolen, for at den derved kunde vinde den Frihed, det giver at høre, saa at sige, sig selv til istedetfor bestandig at trædes paa en Statssnor. Det er min Hensigt med samtlige Latinstoler, saafremt jeg bliver ved at leve og bliver istand til at kunne virke, at jeg vil bringe dem, som endnu ere tilstede, til at gaae over i en mere privat Stikelse og at nyde en Understøttelse af Staten, som passer med Hensigten, og dernæst, forsaavidt der bliver flere Midler tilovers, at sætte flere Byer istand til at have et passende Skolevæsen, hvortil de bidrage selv i Fællesskab med Staten. Jeg vil saaledes, selv hvad det Materielle angaaer, tjene det aandelige Væsen, og jeg vil, saa forekommer det mig, tjene det i en langt videre Maalestok end de ærede klassiske Herrer, som kun see det klassiske indenfor Grændserne af Latinstolen. Jeg er isøvrigt det ærede Medlem meget taknemlig for den Forklaring, han gav af det klassiske; det er det, som gaaer ud fra den 6te Klasse, og som viser det Andet tilbage.